

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerd

www.cg tense.pangea.org • cg tense@cgt catalunya.cat • DL 36887/92

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona
Tf. 932687825

novembre 13

VAGA INDEFINIDA AL DESEMBRE

Sí que podem, ara!

Ja fa temps que les treballadores de l'ensenyament públic català tenim raons per a dur a terme un pla de lluita contundent contra els in comptables atacs a la qualitat de l'educació pública i a les nostres condicions laborals. Aquesta situació, lluny d'haver-se revertit aquest curs, continua: congelació de personal amb més alumnat per atendre, beques insuficients, no cobrament d'una paga extra... Tot això vestit amb dues lleis clarament regressives en quant a qualitat i equitat del sistema públic educatiu: la LEC, ja aprovada i patida pel professorat, i la LOMCE, en vies de ser aprovada. Ambdues coincideixen plenament en alguns aspectes: desenvolupades a esquenes de la comunitat educativa prioritzen el model d'escola promogut i defensat des de la privada/concertada (representada bàsicament per grans empresaris que veuen en el sector educatiu la seva gran oportunitat de negoci, i per l'església catòlica, que sempre ha defensat amb unghes i dents la influència ideològica que a través de l'escola pot exercir sobre la població). Això es tradueix en obrir de bat a bat la porta a:

- Seleccionar l'alumnat en funció del seu estatus socioeconòmic.
- La figura de les direccions com a òrgan únic i últim en la presa de decisions al centre: selecció de professorat, línia pedagògica, gestió econòmica, representació de l'administració a dins del centre, etc).
- Pagament amb els diners de tothom de les escoles de només alguns: concerts a centres educatius d'elit, concerts amb centres de l'opus que separen nens i nenes, construcció de centres escolars privats en sol públic (LEC) o sufragament parcial o total d'aquestes construccions (LOMCE), etc.
- Tancaments de línies públiques mentre es van obrint de concertades.
- Menys plantilla i més ràtios per forçar el fracàs de la pública i justificar el procés de privatització progressiva.

Necessitem construir entre totes un pla de lluita prou contundent, amb objectius ben definits, i concentrat en aquest desembre (coincidint amb els debats d'aprovació de pressupostos) per posar en escac el govern de la Generalitat i aconseguir allò que reivindicuem. Per què ha de ser ara?

L'actual situació política a Catalunya fa vulnerable al Govern

El partit que governa a Catalunya no té, a diferència del PP de Bauzà a Balears, majoria absoluta sinó que necessita del suport d'un partit, a més, anomenat d'esquerres. Justament, els dos partits que formen majoria necessiten d'un suport ampli per tirar endavant el procés sobiranista que, abans de cap d'any, ha de plantejar una pregunta i posar data a la consulta.

A més, el Govern ha d'aprovar els pressupostos del 2014, als quals es voldran consolidar les retallades aplicades als prorrogats del 2013, però també necessita suports per a aquesta aprovació.

En aquesta complexa situació política, una mobilització contundent contra les retallades als serveis públics i drets socials dels pressupostos, pot aturar la tendència de noves retallades a l'educació pública.

Reivindicacions essencials i concretes amb l'objectiu d'assolir-les

Tot i ser conscients de la gran quantitat de reivindicacions que s'hi podrien afegir, la plataforma reivindicativa del 29 d'octubre ha recollit algunes de les més fonamentals amb la

voluntat real de poder guanyar-les i capgirar la tendència de pèrdua de drets i condicions laborals dels últims anys.

Les reivindicacions atenen a qüestions bàsiques i de necessitat:

- Per a l'alumnat: beques i condicions (ràtios, atenció a necessitats educatives especials, personal de suport suficient, aportació per despeses de funcionament ajustades a la realitat econòmica del centre) necessàries per garantir el seu dret a una educació digna.

- Pels professionals que atenem a aquest alumnat: condicions de treball dignes per poder garantir aquest dret fonamental: substitucions des del primer dia i al 100%, cap retallada salarial i cobrament del 100% en cas de baixa per no haver d'anar a treballar malalts.

Tot i ser conscients del sacrifici econòmic que representa per les treballadores una vaga indefinida, també pensem que pot ser preferible «invertir» una vegada en una lluita prou contundent, i que aturi el saqueig constant a les nostres retribucions, a continuar deixant que ens robin el sou (calculem que amb els diners que ja hem perdut podríem haver fet 25 dies de vaga seguits, i afirmem que d'haver-los fet molt probablement no ens trobaríem en aquesta situació).

Hem de lluitar també per aturar el desplegament de la LEC, per parar decrets com el de provisió de plantilles (que permetrà una gestió del personal docent dels centres educatius a l'estil de l'empresa privada) o el d'avaluació del sistema educatiu, que té com a objectiu principal classificar els centres en funció dels resultats i fer dependre els recursos d'aquest rànquing de centres. També contra la LOMCE (exigint que el Govern de la Generalitat expliciti una declaració d'insubmissió a tota la llei Wert).

No estem soles... la lluita exemplar de Ses illes continua!

Ja dèiem que és molt diferent a la de Catalunya la situació política actual a Balears: un govern de majoria absoluta, amb el mateix govern de l'estat a darrera fent-se l'impassible davant de les mobilitzacions.

Però la gran lluita dels i les nostres companyes de Balears, a més d'obrir esquerdes dintre del propi partit de Bauzà, ha forçat a la conselleria d'educació balear ha proposar en les negociacions concessions en totes les reivindicacions de la seva vaga indefinida. Aquestes propostes de millora en substitucions o partides per a beques, estan de moment sense concretar i supeditades a un acord en la qüestió del TIL. Però, venint d'un govern que ho ha imposat tot i sempre a pitjor, són un símptoma de que s'està estirant fort de la corda.

A més, la lluita a Balears continua com la pròpia Assemblea de docents expressa: «*Aquesta vaga ens ha fet sortir més reforçats i més units que quan la vàrem començar i això és cabdal per continuar la lluita a les nostres illes i ser un referent d'acció unitària a la resta de l'Estat ara que s'iniciarà una nova fase de la batalla contra la LOMCE.*» Tornen a la lluita –després del 24– els propers 8 i 11 de novembre.

La vaga indefinida a Balears, des de la seva consulta i preparació fins ara, els ha permès, augmentar exponencialment el seu grau d'organització amb assemblees amb representants d'una gran majoria de centres que porten la posició dels seus claustres. A més, han aconseguit el suport de les famílies i la mobilització de la societat balear que s'ha posat al costat d'una lluita decidida i contundent entenent que, més val un mes sense classes que molts anys de pèrdua de qualitat educativa. http://cgtense.pangea.org/IMG/pdf/Esq-1310-reflexions_illes-2.pdf

Una lluita contundent pot aixecar la mobilització social

Davant de l'aprovació de nous pressupostos antisocials a Catalunya hi ha diversos sectors laborals, col·lectius i organitzacions preparant una resposta ja que som conscients que afecten negativament a les condicions de vida d'una gran majoria de la societat en forma de serveis públics, drets socials i condicions laborals. És cert que la resposta ha de ser el més àmplia possible i que si lluitem diversos sectors públics amb contundència i alhora, tindrem més força. Però també és cert que per algun lloc s'ha de començar i que la lluita decidida d'un col·lectiu pot ser el detonant d'una mobilització social molt superior. La lluita dels i les docents a les d'illes Balears ha generat les manifestacions més grans de la història a ses Illes.

Els i les treballadores podem decidir com lluitar

A més del moment polític, estem davant d'una altra qüestió poc freqüent i molt rellevant: la possibilitat pels i les treballadores de decidir el pla de lluita. L'assemblea de treballadores del 29 d'octubre ha suposat l'inici un procés de consulta en el qual, les propostes de lluita que han sorgit, seran debatudes als claustres pels i les treballadores dels centres educatius, que ens posicionaran en relació a com aturem les retallades als pressupostos, la LOMCE i la LEC. Les respostes seran recollides i, el dia 21 de novembre, en assemblea de treballadors i treballadores de l'educació s'ha de donar resposta i concretar un pla de lluita partint d'allò que surti dels centres.

Aquest procés obre la possibilitat que, mitjançant la participació directa en la concreció del pla de lluita, aquest conti amb una especial implicació per part dels propis treballadors i treballadores de l'educació, cosa que pot fer més fortes les mobilitzacions que se'n derivin.

S'obre també la possibilitat de donar continuïtat als debats als centres, a la participació a les reunions de zona i a les assemblees de zona... en definitiva a l'organització dels i les treballadores per a defensar com cal l'educació pública i les nostres condicions laborals d'ara i endavant.

Les propostes de CGT Ensenyament

Un pla de lluita contundent que contempli l'inici d'una vaga indefinida al desembre coincidint amb la tramitació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya que es volen aprovar el 20 de desembre, el ritme i la continuïtat de la qual sigui decidit assembleàriament.

La formació d'una comissió mixta (integrada per representants de sindicats i de centres), a l'assemblea del 21 de novembre, que faci el seguiment del desenvolupament dels acords i qüestions tècniques.